

които носѣха цвѣтоветѣ на три отъ най-красивитѣ демгазели на императрицата. Пѣстритѣ чулове бѣха нашарени съ гербовитѣ знаци на благороднитѣ девойки. Единъ червеникавъ жребець носѣше чулъ дълъгъ почти до земята, поржбенъ съ кожи накрая. Кавалерътъ му имаше кордела съ цвѣта на Одетъ дѣо Монбелиаръ. Ала най-голѣмо любопитство събуждаше рицарътъ съ ясносребристия конь, чийто чулъ бѣ обсипанъ съ знацитѣ на императрицата: злагни кръстчета на аленъ фонь, а на рамото му се вѣеше жщо подобна алена кордела.

Всички следѣха съ напрегнато внимание коя дама ще бжде победителката на тържеството. Чия кордела ще бжде знаме на турнира.

Два отъ чернитѣ коне бързо се отстраниха. Една синя кордела се преплете въ нозетѣ на бѣлия. Съ бързо движение Иоланта дѣо Куртене свали синята лента отъ коситѣ си и я хвърли на единъ пажъ, който я занесе на кавалера ѝ. Следъ чернитѣ се оттегли червеникавия. Останаха бѣлиятъ, сивиятъ и последниятъ отъ чернитѣ. Крайниятъ двубой остана да се води между черния и сивия. Чия кордела щѣше да победи? На Мария или на Алисъ дѣо Брасио? Ясно бѣше, че за да дрѣзне да сложи връзь рамото си знака на императрицата, рицарътъ трѣбва да е билъ много увѣренъ въ способноститѣ си. Дамитѣ следѣха съ затаенъ цѣхъ смѣлия двубой. Мария неволно се увлѣче, очитѣ ѝ пламнаха, тя едва запазваше привидно равнодушие и сдържаность. Кой се борѣше тѣй безумно дрѣзко заради нея?

Рицарътъ на черния конь се спусна съ наведено копие и се помжчи съ назжбения му край да скжса коженитѣ каишки, които крепѣха шлема на неизвестния бранникъ. Ала успѣ да зърне само блѣсъка на очитѣ, които горѣха задъ кръста, който пресичаше наличника по срѣдата.

Следъ малко копието на черния се разби на хиляди парченца въ щита на непознатия.

Съ мълниеносно движение сивиятъ се изправи на стремената, дигна тежко копие и свали черния отъ седлото.

Цѣлиятъ Хиподроимъ избухна въ безуменъ ревъ.